

naturligvis har vi alle meget at lære af hverandre. At Højskoleelever, — som vel nærmest skal regnes til Bondestanden — ikke tør paatage sig selvstændig Husføring, er let nok at forståa, da de som Regel er unge og har gaaet under Modernes Vejledning uden eget Ansvar. Det er Følelsen af Ansvaret, der udvikler til selvstændige Personligheder, og jeg véd af Erfaring, at naar man føler Ansvar, kan man mere, end man selv véd. Forøvrigt ser jeg venlig paa Husholdningsskolens Fremkomst saa vel som paa alt, hvad der vil fremme Kvindens Udvikling.

Gangsted, den 6. Febr. 1895.

Ane Jørgensen.

Til Sammenligning.

Af Dagbladene har vore Læsere vist set, at der for Tiden ved de norske Domstole behandles en uhyggelig Sag: en Mand har voldtaget og dræbt en ung Pige lige uden for Kristiania. Denne Sag har sat Sindene i Norges Hovedstad i stærk Bevægelse, og Norsk Kvindesagsforening havde i den Anledning d. 9de Decbr. sammenkaldt et Møde, om hvilket det siges, at det var „det stærkest besøgte Kvindemøde, som har været i Landet.“ Fru Ragna Nielsen holdt Indledningsforedraget over Emnet: *Hvilke Sikkerhedsforanstaltninger kan Kvinderne forlange til Beskyttelse af værgeløse?* Hun foreslog at indgaa til Justitsdepartementet med Anmodning om alvorlig Beskyttelse for de værgeløse og streng Straf over Voldsmænd samt Indespærring af Folk, som viser saa abnorme Tilbøjeligheder, at Voldsgerninger af dem med Grund kan befrygtes.

Paa Mødet herskede stor Bevægelse, som kulminerede, da man enedes om at sende den myrdede unge Piges Forældre følgende Ord:

„Et Møde af over 1000 Kvinder, forsamlede i Kristiania Arbejdersamfund, beder om Lov til at bevidne Andrine Jonsruds Forældre sin inderlige Deltagelse i deres bitre Sorg. Vi ved, at mange Kvinder over det hele Land har grædt i Smerte og Harme over eders Datters Skæbne. Det er derfor en Trang for os at faa udtalt for eder alle disse Kvinders dybe Medfølelse.“

Antagelig vil denne Mand blive strengt straffet i et Land, hvor Folkets Røst som Regel høres.